

- b) on selvää näyttöä siitä, että tavarat ovat poistuneet unionin alueelta, eikä tätä seikkaa riitauteta.
- 2) Ovatko direktiivin 2006/112/EY 146 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta ja 131 artikla sekä kulutuspaikassa kannettavan veron ja verotuksen neutraalisuuden ja suhteellisuuden periaatteet esteenä kansalliselle käytännölle, jonka mukaan tavaroiden luovutuksen ei katsota tapahtuneen, kun tavarat on riidattomasti viety Euroopan unionista mutta kansalliset viranomaiset ovat tavaroiden viennin jälkeen todenneet soveltamassaan menettelyssä, että tosiasiallinen vastaanottaja ei ole sama kuin vastaanottaja, jonka verovelvollinen on ilmoittanut laatimassaan ja luovutusta todentavassa laskussa, vaan tavarat on luovutettu toiselle vastaanottajalle, jonka henkilöllisyys ei ole viranomaisten tiedossa, minkä johdosta viranomaiset ovat kieltäytyneet soveltamasta verovapautusta ja siihen liittyvää verovähennysoikeutta (Puolan nollaverokanta) tähän liiketoimeen?
- 3) Onko kansallisen käytännön, kun sitä arvioidaan direktiivin 2006/112/EY 146 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan ja 131 artiklan sekä kulutuspaikassa kannettavan veron ja verotuksen neutraalisuuden ja suhteellisuuden periaatteiden valossa, oltava sellainen, että tavaroiden luovutukseen sovelletaan kansallista verokantaa, kun on olemassa yksiselitteinen näyttö tavaroiden poistumisesta Euroopan unionin alueelta, mutta määritetyn vastaanottajan puuttuessa viranomaiset toteavat, ettei tavaroiden luovutusta ole tapahtunut, vai onko tällaisessa tapauksessa katsottava, ettei arvonlisäveron alaista liiketoimea ylipäätään ole tehty, minkä vuoksi verovelvollisella ei direktiivin 2006/112/EY 168 artiklan mukaan ole oikeutta verovähennykseen maastavietyjä tavaroita koskevien hankintojen osalta?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 347, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Najwyższy (Puola) on esittänyt 26.10.2018 – BP v. UNIPARTS sarl

(Asia C-668/18)

(2019/C 44/17)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Najwyższy

Pääasian asianosaiset

Valittaja: BP

Vastapuoli: UNIPARTS sarl

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen, SEU 4 artiklan 3 kohdan kolmannen virkkeen ja SEU 2 artiklan sekä SEUT 267 artiklan kolmannen kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan määräyksiä tulkittava yhdessä luettuina siten, että tehokkaan oikeussuojan periaatteen ja oikeusvaltion periaatteen soveltamisalaan kuuluvaa tuomareiden erottamattomuuden periaatetta loukataan, jos kansallinen lainsäätäjä alentaa jäsenvaltion ylimmän oikeusasteen tuomioistuimen tuomareiden eläkeikää (esimerkiksi 70 vuodesta 65 vuoteen) ja jos uutta alempaa eläkeikää sovelletaan virassa oleviin tuomareihin, ilman että jätettäisiin yksinomaan asianomaisen tuomarin arvioitavaksi, päättäväkö hän hyödyntää alempaa eläkeikää?
- 2) Onko SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen, SEU 4 artiklan 3 kohdan kolmannen virkkeen ja SEU 2 artiklan sekä SEUT 267 artiklan kolmannen kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan määräyksiä tulkittava yhdessä luettuina siten, että oikeusvaltion periaatetta ja riippumattomuutta, joka on tarpeen takaamaan tehokkaan oikeussuojan asioissa, jotka koskevat unionin oikeutta, loukataan, jos kansallinen tuomioistuin alentaa tuomareiden erottamattomuuden periaatteen vastaisesti 70 vuodesta 65 vuoteen normaalia eläkeikää, johon saakka jäsenvaltion ylimmän oikeusasteen tuomioistuimen tuomari voi pysyä tuomarin virassa, ja määrää, että hänen mahdollisuutensa pysyä tässä virassa riippuu täytäntöönpanoelimen harkintansa mukaan antamasta suostumuksesta?

- 3) Onko yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY⁽¹⁾ 2 artiklan ja 6 artiklan 1 kohdan säännöksiä yhdessä luettuina tulkittava siten, että jäsenvaltion ylimmän oikeusasteen tuomioistuimen tuomarien eläkeiän alentaminen ja määräys, jonka mukaan tämän tuomioistuimen virassa olevan tuomarin, joka on saavuttanut uuden alemman eläkeiän, on saatava virassa pysyäkseen täytäntöönpanoelimen suostumus, merkitsevät ikään perustuvaa syrjintää?
- 4) Onko direktiivin 2000/78 2, 9 ja 11 artiklaa sekä perusoikeuskirjan 21 ja 47 artiklaa tulkittava yhdessä luettuina siten, että kun kyseessä on ikään perustuva syrjintä, jota harjoitetaan jäsenvaltion ylimmän oikeusasteen tuomioistuimen tuomareita kohtaan alentamalla heidän eläkeikänsä aikaisemmasta 70 vuodesta 65 vuoteen, kyseinen tuomioistuin on – antaessaan ratkaisun mistä tahansa asiasta ratkaisukokoonpanossa, johon kuuluu tuomari, jota näiden syrjivien kansallisten oikeussääntöjen seuraukset koskevat ja joka ei ole ilmaissut tahtovansa hyödyntää uutta eläkeikää – velvollinen ratkaistessaan ratkaisukokoonpanoon liittyvän ennakkokysymyksen kieltäytymään direktiivin 2000/78 ja perusoikeuskirjan 21 artiklan vastaisten kansallisten säännösten soveltamisesta ja jatkamaan asian käsittelyä kokoonpanossa, johon tämä tuomari kuuluu, jos tämä toimenpide on ainoa tehokas keino varmistaa tuomareille unionin oikeusjärjestyksen perusteella kuuluvien oikeuksien tehokas oikeussuoja?

⁽¹⁾ EYVL 2000, L 303, s. 16.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel București (Romania) on esittänyt 6.11.2018 – World Comm Trading Gfz SRL v. Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) ja Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești

(Asia C-684/18)

(2019/C 44/18)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel București

Pääasian asianosaiset

Kantaja: World Comm Trading Gfz SRL

Vastaajat: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) ja Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Ovatko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 90 artikla ja arvonlisäveron neutraalisuuden periaate esteenä kansalliselle lainsäädännölle (tai hallinnolliselle käytännölle, joka perustuu epäselvään lainsäädäntöön), jolla evätään yhtiöltä oikeus vähentää arvonlisävero tavaroiden kotimaisiin luovutuksiin sovellettavan alennuksen arvon suhteessa sillä perusteella, että yhteisönsisäisen toimittajan (konsernin edustajana) laatimaan veron sisältävään laskuun on kirjattu koko alennus, joka on myönnetty sekä yhteisönsisäisistä tuotteista että kotimaisista tuotteista, joita on toimitettu saman puitesopimuksen perusteella mutta jotka on kirjattu hankituiksi asianomaisesta jäsenvaltiosta (ja luovuttajana konsernin jäsen, jolla on toinen arvonlisäverotunnus kuin se, jota käytettiin alennukseen liittyvässä laskussa).
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko suhteellisuusperiaate esteenä sille, että vastaanottajalta evätään oikeus vähentää arvonlisävero toimittajan myöntämän alennuksen arvon suhteessa siinä tapauksessa, että paikallinen toimittaja (saman konsernin jäsen) on lopettanut liiketoiminnan eikä voi enää alentaa luovutuksesta kannettavan veron perustetta laatimalla laskun omalla arvonlisäverotunnuksellaan liikaa kannetun arvonlisäveron erotuksen palauttamista varten?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 347, s. 1.